

187

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 maja 1961 r.

w sprawie eksploatacji i zarządu nieruchomościami w Polsce, stanowiącymi własność cudzoziemców dewizowych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 15 i 19 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszelkie umowy dotyczące eksploatacji położonych w Polsce nieruchomości cudzoziemców dewizowych, w szczególności dzierżawa, najem, w których wyniku następują lub mają nastąpić jakiegokolwiek płatności z polecenia lub na rzecz cudzoziemca dewizowego, wymagają uprzedniego zezwolenia dewizowego (art. 19 ust. 1 ustawy dewizowej), a jeżeli są zawierane przez wykonawców narodowych planów gospodarczych — zatwierdzenia pod względem dewizowym (art. 14 i 15 ust. 1 pkt 2 ustawy dewizowej).

§ 2. Zezwala się na dokonywanie wpłat w złotych w kraju do rąk zarządcy nieruchomości z umów odpowiadających warunkom wymienionym w § 1 bądź nie odpowiadających tym warunkom, lecz zawartych przed dniem 5 czerwca 1952 r., jak również z tytułu zajmowania pomieszczeń na podstawie przydziału przez właściwy do spraw lokalowych organ administracji prezydium rady narodowej.

§ 3. Zezwala się krajowcom dewizowym na zawieranie z cudzoziemcami dewizowymi umów zlecenia w przedmiocie zarządu ich nieruchomościami położonymi w Polsce oraz na pobieranie ustalonego w umowie z tego tytułu wynagrodzenia w złotych płatnych w kraju z przychodów uzyskanych z zarządzanej nieruchomości.

§ 4. 1. Zezwala się zarządcy na pobieranie w złotych w kraju przychodów z zarządzanych nieruchomości cudzoziemców dewizowych i dokonywanie z tych przychodów wpłat w kraju na pokrycie następujących wydatków związanych z daną nieruchomością:

- a) podatków i danin publicznych,
- b) świadczeń administracyjnych,
- c) spłaty długów hipotecznych i odsetek od tych długów,
- d) kosztów konserwacji,
- e) ubezpieczeń rzeczowych i społecznych,
- f) odszkodowań,
- g) kosztów notarialnych, sądowych i adwokackich,
- h) wynagrodzenia pracowników administracji,
- i) prowadzenia kancelarii administracyjnej,

j) wynagrodzenia zarządcy i kosztów rzeczowych zarządu,

k) remontów budynków oraz napraw lokali, obciążających właściciela nieruchomości.

2. Z przychodów z nieruchomości powinny być pokrywane w pierwszej kolejności kwoty należne Skarbowi Państwa oraz jednostkom gospodarki uspołecznionej i innym wykonawcom narodowych planów gospodarczych.

§ 5. 1. Zarządca jest obowiązany wpłacać co roku nadwyżki przychodów nad wydatkami do najbliższego oddziału Narodowego Banku Polskiego na rachunek zagraniczny zablokowany właściciela nieruchomości-cudzoziemca dewizowego w terminie do dnia 31 stycznia roku następnego oraz składać zestawienie wpływów i wydatków wraz ze szczegółową ich dokumentacją.

2. Nadwyżka pochodząca z jednej nieruchomości, stanowiącej własność kilku cudzoziemców dewizowych, powinna być wpłacana odpowiednio do ich udziałów na rachunki poszczególnych współwłaścicieli nieruchomości.

3. Nadwyżka pochodząca z kilku nieruchomości, stanowiących własność jednego cudzoziemca dewizowego, powinna być wpłacana na jeden rachunek właściciela nieruchomości.

§ 6. Otwarcie rachunku przewidzianego w § 5 może nastąpić po przedłożeniu właściwemu oddziałowi Narodowego Banku Polskiego poświadczonego przez notariusza odpisu odpowiedniego pełnomocnictwa udzielonego zarządcy przez właściciela nieruchomości.

§ 7. Wyплаты i przelewy z rachunku zagranicznego zablokowanego właściciela nieruchomości na wydatki wymienione w § 4 mogą być dokonywane bez zezwolenia dewizowego.

§ 8 Traci moc zarządzenie nr 57 Komisji Dewizowej z dnia 2 listopada 1950 r. w sprawie administrowania przychodami i dochodami z nieruchomości cudzoziemca (Monitor Polski Nr A-127, poz. 1568).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: *J. Albrecht*

188

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 maja 1961 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 26 marca 1959 r. w sprawie określenia przychodów z twórczości i działalności plastycznej i lutniczej jako twórczości i działalności artystycznej podlegającej opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń oraz podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku obrotowym i dochodowym.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) oraz art. 5 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 marca 1959 r. w sprawie określenia przychodów z twórczości i działalności plastycznej i lutniczej jako twórczości i działalności artystycznej podlegającej opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń oraz podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku obrotowym i dochodowym

(Monitor Polski Nr 30, poz. 139) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Nie stoi na przeszkodzie uznania twórczości lub działalności plastycznej za wykonywaną osobiście, jeżeli artysta plastyk:

 - 1) zatrudnia w wyjątkowych przypadkach za zgodą Ministerstwa Kultury i Sztuki jednego pracownika do prac o charakterze pomocy technicznej,
 - 2) wykonuje twórczość lub działalność plastyczną zespołowo,
 - 3) wykonuje twórczość lub działalność plastyczną z elementów dostarczonych przez zamawiającego. W tym ostatnim przypadku za przychód uważa się wynagrodzenie otrzymane przez artystę plastyka z pominięciem wartości elementów dostarczonych.”;
- 2) w § 2:
 - a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1
 - b) w pkt 5 dodaje się na końcu następujące zdanie:

„W tym celu podatnik obowiązany jest złożyć nabywcy dzieła oświadczenie, że zgadza się na przekazanie całej należnej mu kwoty do Związku Polskich Artystów Plastyków oraz przedstawi zaświadczenie tego Związku, że Związek zobowiązuje się potrącić należny podatek od wynagrodzeń.”;
 - c) dodaje się nowe ust. 2, 3 i 4 w brzmieniu:

„2. Jeżeli artysta plastyk dokonuje sprzedaży własnych wyrobów z przeznaczeniem na eksport bezpośrednio właściwemu przedsiębiorstwu handlu zagra-

nicznego bądź za pośrednictwem spółdzielni przemysłu ludowego i artystycznego zrzeszonej w Krajowym Związku Przemysłu Ludowego i Artystycznego C.P.L.A., do przedmiotów wytworzonych na eksport i osiągniętych z tego tytułu przychodów nie mają zastosowania przepisy ust. 1 pkt 3 i 4. W tym przypadku jednak przychód ze sprzedaży przedmiotów wytworzonych przez artystę plastyka zarówno przeznaczonych na eksport, jak i na rynek krajowy nie może przekroczyć kwoty 400.000 zł rocznie. Na wniosek artysty plastyka organ finansowy szczebla wojewódzkiego może wyrazić zgodę na opodatkowanie podatkami od wynagrodzeń przychodu do kwoty 600.000 zł rocznie, jeżeli osiągnięcie tego przychodu pozostaje w związku z określonym zamówieniem eksportowym.

3. Do przedmiotów, o których mowa w ust. 2, nie ma również zastosowania przepis ust. 1 pkt 2, natomiast artysta plastyk obowiązany jest wydawać kolejno numerowane rachunki na sprzedaż tych przedmiotów i przechowywać kopie tych rachunków.

4. Jeżeli część należności z tytułu sprzedaży na eksport ma być przekazana na rachunek dewizowy podatnika, to do tej części należności nie mają zastosowania przepisy ust. 1 pkt 5, natomiast Związek Polskich Artystów Plastyków obowiązany jest potrącić podatek od pozostałej części należności przyjmując za podstawę obliczenia wysokości podatku całą należność.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

189

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 11 maja 1961 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 29 grudnia 1960 r. w sprawie ustalenia rejonów, w których dopuszczone jest w 1961 r. sztuczne zakażenie żyta sporyszem.

Na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 9 marca 1960 r. w sprawie ochrony żyta przed zakażeniem sporyszem (Dz. U. Nr 17, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 lit. d) zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 grudnia 1960 r. w sprawie ustalenia rejonów, w których

dopuszczone jest w 1961 r. sztuczne zakażenie żyta sporyszem (Monitor Polski z 1961 r. Nr 5, poz. 28), wyraz „ostrzeszowski” zastępuje się wyrazem „ostrowskiego”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 10 maja 1961 r.

Minister Rolnictwa: w z. *S. Gućwa*

190

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 9 maja 1961 r.

w sprawie zatwierdzenia Katalogu cen obiektów typowych — część I, tom 1.

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 4 lit. e) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury (Dz. U. Nr 38, poz. 265) ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Zatwierdza się Katalog cen obiektów typowych — część I „Budownictwo ogólne”, tom 1, wydany przez Depar-

tament Norm Budowlano-Montażowych Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury, jako powszechnie obowiązującą podstawę do ustalania wynagrodzenia za roboty związane z budową obiektów objętych tomem 1 części I katalogu w umowach oraz rozliczeniach pomiędzy zamawiającym a wykonawcą.